

ماژلان پایان سفرش را ندید

499 سال پیش ، روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی ، هنگام غروب آفتاب ، یک کشتی کوچک بادبانی در وضعیت فلاکت باری وارد بندر سان لوکار در آندلس اسپانیا می شود.

جام جم آنلین: 499 سال پیش ، روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی ، هنگام غروب آفتاب ، یک کشتی کوچک بادبانی در وضعیت فلاکت باری وارد بندر سان لوکار در آندلس اسپانیا می شود. نام این کشتی [ویکتوریا](#)؛ به مفهوم پیروزی است ، نامی که شایسته این کشتی است. در این کشتی 18 نفر مرد تحت فرماندهی یک محکوم سابق ، سباستین دل کانو اهل ایالت باسک قرار دارند.

این کشتی و ملوانان آن ، بازمانده 5 فروند کشتی بادبانی و 265 ملوان بودند که 3 سال پیش از این تاریخ در روز 19 سپتامبر سال 1519 تحت فرماندهی [فردیناند دو ماژلان](#)؛ خاک اسپانیا را در جهت غرب ترک کرده بودند.

[#171](#)؛ فرناندو ماگلهانس؛ مشهور به [#171](#)؛ فردیناند دو ماژلان؛ 40 سال پیش از این تاریخ در پرتغال متولد شده بود.

او در جریان جنگ در هند و سپس مراکش از ناحیه پا مجروح شد و تا آخر عمر می لنگید.

ماژلان در یکی از سفرهایش به اقیانوس هند ، در مسیری که قبلا واسکودوگاما و آلبو کرک پیموده بودند ، یک برده مالزیایی را با خود به همراه می آورد که او را انریکو می نامد.

انریکو در آخرین سفر ماژلان بیش از همه در هنگام بروز خطرات برای او مفید بود.

این برده به دلیل فداکاری هایش این شایستگی را می یابد تا نامش به عنوان نخستین انسانی که دور دنیا را پیمود ، در تاریخ جاودان شود.

ماژلان تصمیم می گیرد رویای تحقق نیافته کریستف کلمب برای دور زدن قاره آمریکا و رسیدن به آسیا از سوی غرب را واقعیت ببخشد.

اما مانوئل ، پادشاه پرتغال پیشنهاد او را رد می کند. ماژلان به اسپانیا می رود و با دختر یکی از بزرگان شهر سوییا ازدواج می کند.

روابط جدید او در اسپانیا ، به ماژلان این امکان را می دهد تا اندک اندک اعتماد پادشاه اسپانیا را جلب کند. سرانجام ، شارل کن پادشاه جوان اسپانیا امکانات لازم برای نخستین سفر به دور دنیا را در اختیار ماژلان قرار می دهد.

ناوگان ماژلان شامل کشتی فرماندهی ترینیداد ، کشتی سان آنتونیو ، کشتی ویکتوریا ، کشتی کنسپسیون و کشتی سانتیاگو با 265 ملوان از هر قوم و تباری راه اقیانوس اطلس را در جهت غرب در پیش می گیرد.

ناوگان ماژلان طول قاره آمریکا را در جهت جنوب می پیماید اما با طولانی شدن مدت سفر ، بی صبری ملوانان افزایش می یابد و سرانجام به شورش منتهی می شود که ماژلان با خشونت آن را سرکوب می کند.

چند روز بعد کشتی سانتیاگو هنگام اکتشاف ساحل غرق می شود. در روز 21 اکتبر سال 1520 میلادی ، ناوگان به یک تنگه اسرارآمیز می رسد.

دو قایق برای شناسایی اعزام می شوند ، آنها در بازگشت تایید می کنند که احتمالا این همان مسیری است که باید به سوی غرب پیمود.

این موفقیت کینه استوائو گومز ناخدای کشتی سان آنتونیو را می انگیزد زیرا او قبلا همین پیشنهاد را به شارل کن پادشاه اسپانیا داده بود.

بنابراین ، گومز شورش تازه ای به راه می اندازد و با کشتی سان آنتونیو و ملوانانش به اسپانیا بازمی گردد اما در بازگشت وی و ملوانانش به دستور پادشاه زندانی می شوند.

باقیمانده ناوگان تنگه را می پیماید که از آن پس به نام تنگه ماژلان نامیده می شود.

در روز 28 نوامبر سال 1520 میلادی سرانجام ناوگان ماژلان به اقیانوس جدیدی وارد می شود.

در آن روز ، به طور استثنایی آب های اقیانوس آرام و بدون موج بودند بنابراین ماژلان آن را اقیانوس کبیر پاسیفیک (آرام) نامگذاری می کند.

بیش از 3 ماه طول می کشد تا ناوگان ماژلان در روز 6 مارس سال 1521 میلادی به سواحل مجمع الجزایر ماریان برسد.

در جریان این مدت ، به دلیل سوءتغذیه ، بیماری اسکوربوت در میان ملوانان کشتار می کند و 20 ملوان جان خود را از دست می دهند.

پس از پر کردن انبارها از آب تازه و غذا بار دیگر ناوگان ماژلان به حرکت خود ادامه داده و به جزیره سبو در مجمع الجزایر فیلیپین می رسد.

ماژلان از سوی پادشاه این جزیره مورد استقبال قرار می گیرد اما اندکی بعد ، ماژلان مرتکب بی احتیاطی می شود و برای جلب رضایت دوست تازه خود به جنگ پادشاه جزیره مجاور ماکتان می رود که دشمن پادشاه سبو بود.

در این جنگ ماژلان هدف یک تیر زهرآلود قرار می گیرد و در روز 27 آوریل سال 1521 میلادی به همراه 8 نفر از ملوانانش در جزیره ماکتان کشته می شود.

خواستار کارواهو و دوارته باریوزا فرماندهان جدید به زودی بی کفایتی خود را نشان می دهند. آنها کشتی کنسپسیون که در شرایط بدی قرار داشت را می سوزانند و ناوگان محدود به 2 کشتی ترینیداد و ویکتوریا می شود.

سرانجام این دو کشتی به سواحل جزایر ملوک می رسند که از مدتها قبل پرتغالی ها در آنجا حضور داشتند. ملوانان مدتی را در جزایر ملوک استراحت کرده و بار دیگر راه خود را در پیش می گیرند.

در این میان کشتی ترینیداد نیز غرق می شود و سباستیان دل کانو فرماندهی کشتی ویکتوریا را به عهده می گیرد.

کشتی ویکتوریا اقیانوس هند را پشت سر می‌گذارد و پس از بیمودن سواحل آفریقا راه اروپا را در پیش می‌گیرد.

سرانجام در روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی کشتی ویکتوریا به سواحل اسپانیا می‌رسد. سباستیانو دل کانو از سوی شارل کن لقب اسیلزادگی دریافت می‌کند.

به این ترتیب ، در روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی با ورود کشتی ویکتوریا به بندر سان لوکار آندلس سفر دور دنیای ماژلان بدون وجود خود او پایان می‌گیرد.

با انجام این سفر ، 30 سال بعد از کشف آمریکا توسط کریستف کلمب سرانجام اروپایی ها متقاعد می‌شوند که زمین گرد بوده و به مراتب بزرگتر از تصور آنها است.

همچنین ، ثابت می‌شود که آمریکا یک قاره جداگانه است و دستیابی به شرق دور از مسیر غرب یک واقعیت است.